

et Vaaben i Hænde i Konkurrencen med de indenlandske Selskaber. De vilde jo ellers — forudsat at man ikke stoppede Munden paa dem — kunne skaffe sig Tilgang ved at sige: Vi have skaffet fuld Sikkerhed for alle vore Forpligtelser, for os er der fuld Sikkerhed under Statens Tilsyn, og det give de danske Selskaber ikke. Paa den anden Side forekommer det mig nok, at man kunde stoppe Munden paa dem i saa Henseende. Man har jo nemlig i Paragraffer i Lovforslaget forbudt disse udenlandske Selskaber forskellige Ting. Man har saaledes forbudt dem at reklamere med, at de havde den før omtalte Tilladelse, og man kunde saa ogsaa forbyde dem at reklamere med, at de havde deponeret her i Landet, og frage dem deres Tilladelse, hvis de gjorde noget saadant. Jeg henstiller det til Overvejelse, hvorvidt man paa dette Punkt kan følge Lovforslaget.

Den Del af Lovforslaget, der gaar ud paa, hvorledes man skal bære sig ad mod Selskaber, der ikke ere i Stand til at opfylde deres Forpligtelser, som komme under Administration eller lignende, er — hvad ogsaa den højtærede Minister fremhævede — stemmende med, hvad der i den Henseende fremkom i Norge, og jeg skal ikke opholde mig derved. Jeg skal i det hele taget indskrænke mig til nogle faa yderligere Bemærkninger og kun kort berøre nogle Enkeltheder. Ved Lovforslagets § 1 udelukkes ganske vist Enkeltmand fra at drive Livsforsikring, og det anser jeg for godt. Det er nu for Tiden tilladt, og, efter hvad der er mig meddelt, skal der eksistere et saakaldet Selskab her i Landet, som en enkelt Mand har, og med Hensyn til hvilket Bekendtgørelserne lyde paa, at da denne Mand er personlig ansvarlig for Selskabets Forpligtelser, skal han ogsaa have hele Selskabets Overskud. Man kan jo tænke sig, hvad det maa være for et godt Forsikringsselskab at komme ind i. Det er meget godt og rigtigt, at saadant ikke mere kan finde Sted, og at denne Forretning herefter kun kan drives af et Selskab, og da naturligvis paa de to velkendte Maader enten som et gensidigt Selskab eller som et Selskab med begrænset Ansvar, altsaa ved Aktieselskaber og deslige. Det forekommer mig meget fortræffeligt, men jeg finder det ikke fuldt saa tilfredsstillende, at man gør den Forskel mellem Selskaber med begrænset Ansvar og gensidige Selskaber, at de sidste skulle deponere et Beløb af 50,000 Kr., inden de kunne begynde Virksomheden, medens det

for Selskaber med begrænset Ansvar ikke er foreskrevet, at de skulle have en Kapital af et vist Minimum. Det er nok foreslaaet, at den indbetalte Del af Kapitalen skal staa i et vist Forhold til det nominelle Beløb, men der er ikke sagt, hvor stor den skal være. Det forekommer mig at være ret naturligt at sige: vi kunne ikke have disse smaa bitte Selskaber, som i og for sig ikke frembyde nogen Art af Garanti, der bør være bragt en Aktiekapital til Veje, der skal være mindst en halv Million, maaske snarere mere. I Østerrig er Forholdet det, at Aktiekapitalen skal være en halv Million Gylden, og i det preussiske Forslag af 1898, som endnu ikke er vedtaget, er der foreslaaet et Minimum af $3\frac{1}{2}$ Million Reichsmark. Dette kunde dog vist gøres, og maaske man ogsaa i Forbindelse dermed burde tage under Overvejelse, om der ikke skulde føres nogen Kontrol med, hvem det egentlig er, der tegner, det vil sige med Soliditeten af de Personer, der staa som Garanter. Det er allerede nu sikkert nok, at der kan drives overordentlig megen Humbug med dette, at der kan tegnes Aktier, hvoraf der kun indbetales 10 pCt. og siden ikke indbetales mere. Det er blevet mig sagt, at der skal være nyere Fremtoninger af den Slags, at Folk gaa omkring paa Landet og faa andre til at tegne sig som Garanter; de 10 pCt. mene disse Folk, at de nok kunne gaa med til, og de ane ikke, at de ogsaa hæfte for de 90 pCt.; de ere heller ikke i Stand til at betale meget af det, naar det kommer til Stykket. Skal man have en virkelig Sikkerhed, tror jeg nok, der var Anledning til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. — I § 1 anføres dernæst visse Undtagelser, paa hvilke denne Lov ikke skal komme til Anvendelse, men blandt disse Undtagelser savner jeg flere. Jeg skal saaledes nævne, at Vemmetofte Kloster har en Alderdomsforsørgelse, hvortil der som ellers kræves et Indskud, og hvor Oprykning sker efter Dødelighed. Skal den nu komme ind under denne Lov? Arbejderbanken her i Byen har en Alderdomsforsørgelse, altsaa en Art Livsforsikring, som ogsaa synes at maatte falde ind under Loven, og Bikuben har noget lignende. Skulle nu disse ikke være undtagne? Jeg antager dog, at man maa komme dertil.

I Lovforslagets § 10 er der en Bestemmelse, om hvilken jeg ved, at den har vakt megen Uro og Betænkelighed hos mange, som have med Forsikringsforhold at gøre. Det er Bestemmelsen om, at med